

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1915

Vragen van de leden **Marcouch** en **Van Dekken** (beiden PvdA) aan de Ministers van Veiligheid en Justitie en van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over *voetbalgeweld door zichzelf Feyenoord-supporters noemende Nederlanders in Rome* (ingezonden 23 februari 2015).

Antwoord van Minister **Van der Steur** (Veiligheid en Justitie) mede namens de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (ontvangen 13 april 2015). Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2014–2015, nr. 1599

Vraag 1

Kent u de berichten over Nederlanders die zich voorafgaand aan een voetbalwedstrijd in Rome hebben misdragen¹ en herinnert u zich uw antwoorden op vragen van de leden Marcouch en Van Dekken over het tegengaan van internationale voetbalhooligans?²

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2

Voelt ook u gevoelens van afschuw en plaatsvervangende schaamte als u leest over deze misdragingen van deze zich supporters noemende Nederlanders in Rome?

Antwoord 2

Ja.

Vraag 3

Kunnen Nederlandse burgemeesters op het moment dat de nieuwe Voetbalwet van kracht wordt ook aan de hand van signalen die zij hebben ontvangen over misdragingen van inwoners van hun gemeente in een ander land vrijheid beperkende maatregelen waaronder een meldplicht opleggen? Zo ja, op grond van welke wettelijke bepaling? Zo nee, waarom niet en acht u het wenselijk dit wel mogelijk te maken?

¹ http://www.telegraaf.nl/binnenland/23706186/_Nieuwe_rellen_hooligans_Rome_.html
<http://www.nrc.nl/nieuws/2015/02/19/bij-rellen-in-rome-zijn-33-fans-van-feyenoord-opgepakt/>

² Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2013–2014, nr. 677

Antwoord 3

Ja, aan een beslissing op grond van art. 172a Gemeentewet worden relevante verstoringen van de openbare orde ten grondslag gelegd. Dit kunnen ook gedragingen zijn die in het buitenland hebben plaatsgevonden. Bepalend criterium is dat de burgemeester die de maatregel oplegt ernstige vrees heeft voor verdere verstoring van de openbare orde in zijn eigen gemeente. In een uitspraak van de rechtbank Amsterdam van 3 april 2012³ is overwogen dat het feit dat een gedraging die in het buitenland heeft plaatsgevonden, onverlet laat dat de burgemeester die gedraging aan zijn besluitvorming ten grondslag heeft mogen leggen.

Vraag 4 en 5

Wat kunnen EU-lidstaten doen teneinde te voorkomen dat inwoners van een andere lidstaat na een strafrechtelijke veroordeling weer terugkeren naar het land waar zij veroordeeld zijn?

Wat zijn de mogelijkheden om binnen de Europese Unie een burger tot ongewenst vreemdeling te verklaren en is dit ook mogelijk voor veroordeelde voetbalhoofligans?

Antwoord 4 en 5

Er bestaat geen mogelijkheid om EU-burgers tot ongewenst vreemdeling voor het EU-gebied te verklaren. Wel is er de mogelijkheid voor de lidstaten om veroordeelde criminele EU-burgers (behoudens eigen onderdanen) na de strafdetentie van het eigen grondgebied te verwijderen als wordt voldaan aan het openbare orde criterium van artikel 27 van de Richtlijn vrij verkeer van personen. Daarin staat dat EU-burgers niet door een EU-lidstaat uitgezet mogen worden tenzij ze «een actuele en werkelijke bedreiging van de openbare orde of de openbare veiligheid» vormen. Uit de jurisprudentie blijkt dat daarvan sprake is bij zware misdrijven zoals bijvoorbeeld gewelds- en levensdelicten of bij een reeks van misdrijven.

Op basis van artikel 67 van de Vreemdelingenwet 2000 kan Nederland EU-burgers tot ongewenst vreemdeling verklaren. Ook hier geldt dat getoetst moet worden aan artikel 27 van de Richtlijn vrij verkeer van personen. Een ongewenstverklaring heeft tot gevolg dat de criminele EU-burger na de strafdetentie Nederland direct moet verlaten dan wel wordt uitgezet. Aanwezigheid in Nederland is dan strafbaar op grond van artikel 197 Wetboek van Strafrecht (Sr) (maximaal 6 maanden gevangenisstraf).

Vraag 6

Welke mogelijkheden bestaan er voor de Italiaanse justitiële autoriteiten om de opgelegde geldboetes aan Nederlanders in Nederland te innen? Welke mogelijkheden heeft u om de Italiaanse autoriteiten te helpen bij het innen van die boetes en gaat u die mogelijkheden ook aanwenden?

Antwoord 6

Tegen de vonnissen waarbij in dit geval boetes zijn opgelegd, staan nog rechtsmiddelen open. Indien Italië, nadat de vonnissen onherroepelijk zijn geworden, niet in staat is om de boetes te innen, zal kunnen worden bezien of Nederland daarbij op enige wijze behulpzaam kan zijn. Het zal afhangen van de inhoud van een Italiaans rechtshulpverzoek welke mogelijkheden kunnen worden benut.

Vraag 7

Wat is het gevolg van het niet betalen van een Italiaanse boete indien de veroordeelde Nederlander opnieuw naar Italië afreist? Kan die Nederlander op die grond in Italië worden aangehouden en gedetineerd?

Antwoord 7

Nu niet is voldaan aan de plicht om de boete betalen, blijft deze boete open staan. De mogelijkheid bestaat dan ook dat de veroordeelde Nederlander, indien hij opnieuw naar Italië afreist, op grond van het toepasselijke Italiaans recht daar wordt aangehouden en gedetineerd in verband met de openstaande boete.

³ <http://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBAMS:2012:BW1140>

Vraag 8

In hoeverre kan het vrije verkeer van personen binnen het Schengengebied voor veroordeelde criminelen worden beperkt? Acht u deze mogelijkheid adequaat in het kader van het voorkomen dat veroordeelde hooligans naar uitwedstrijden buiten hun eigen land reizen?

Antwoord 8

Het is niet mogelijk om het recht op vrij verkeer van veroordeelde criminelen, die hun straf reeds hebben uitgezeten, bij voorbaat te beperken. Zoals in mijn antwoord op vraag 5 al gesteld, is het wel mogelijk voor de lidstaten om veroordeelde criminele EU-burgers (behoudens eigen onderdanen) na de strafdetentie van het eigen grondgebied te verwijderen als wordt voldaan aan het openbare ordecriterium van artikel 27 van de Richtlijn vrij verkeer van personen, waarin staat dat EU-burgers niet door een EU-lidstaat uitgezet mogen worden tenzij ze «een actuele en werkelijke bedreiging van de openbare orde of de openbare veiligheid» vormen. Na een dergelijk verwijderingsbesluit dienen de betreffende EU-burgers eerst vanuit het buitenland te vragen om opheffing van de verwijderingsmaatregel, voor zij de betreffende lidstaat weer mogen inreizen.

Vraag 9

Welke ervaring heeft Engeland met het opleggen en handhaven van een uitreisverbod voor hooligans? Is die ervaring voor u aanleiding met uw Europese collega's een dergelijk uitreisverbod ook voor andere lidstaten te bespreken? Dan wel bent u bereid over andere mogelijkheden te overleggen die kunnen voorkomen dat veroordeelde voetbalhooligans naar uitwedstrijden in een andere lidstaat kunnen reizen? Zo ja, waarom? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 9

Wie in Engeland nu een Football Banning Order krijgt opgelegd, is uitgesloten van bezoek aan alle wedstrijden van Britse teams, waar ook gespeeld. De strafrechter in Nederland kan op grond van art. 38v Sr een strafrechtelijk stadionverbod of een meldplicht opleggen welke ook van kracht is tijdens wedstrijden van een bepaalde voetbalclub in het buitenland. Het wetsvoorstel Aanscherping maatregelen bestrijding voetbalvandalisme en ernstige overlast (Kamerstukken 33 882) voorziet daarnaast in de wijziging van art. 38v Sr in die zin dat de strafrechter – wanneer het wetsvoorstel in werking is getreden – een gebiedsgebod kan opleggen, zodat een veroordeelde op aangewezen momenten op een aangewezen plaats dient te verblijven en dus niet mag afreizen naar een uitwedstrijd, ook niet naar een uitwedstrijd in het buitenland.

Het innemen van het paspoort is in Engeland effectief, omdat daar grenscontroles zijn. Nederland, kent binnen het Schengengebied geen grenscontrole voor personen.

Ik vraag binnen de Europese Unie en de Raad van Europa aandacht voor het tot stand brengen van een internationaal stadionverbod en voor het onderzoeken van andere mogelijkheden om te voorkomen dat hooligans in het buitenland voor problemen zorgen.